

Kirándulás Majkra, és környékére

Szép napsütéses augusztusi reggelen vidám gyerekek és jókedvű felnőttek gyülekeztek a plébánia épülete előtt. E napra szervezte Tóth Bertalan Atya a hittanos kirándulást Majkra. Izgatottan vártuk, az indulást. Kisbusszal és személyautókkal vágunk neki a körülbelül egy órás útnak.

Kamalduli remeteség, Majk

A fogadott némaságban élő szerzetesek 250 évvel ezelőtti életének békéjét találhatja meg a látogató Majkon. Hangulatában egyedülálló az erdők ölelte, tavak szomszédságában fekvő remeteség, barokk műemlék együttese, amely tizenhét cellaházból, templomtoronyból és kolostorból áll.

1733-ban a vidék birtokosa, Esterházy József alapította a kamalduli remeteséget, melynek 1200 holdas pusztát, tavakat és malmokat is adományozott. A szabadságharcot lezáró, 1711-es szatmári békét követően a Rákóczihoz hű, dunántúli nemesi családok adományaiból épült a némaságot fogadó kamalduli szerzetesrend majki remetesége a hallgatás szimbólumaként, mely az ellenállás egyik utolsó lehetősége volt a Rákóczi-szabadságharcot követően.

A zárt kerítéssel körülvett térben szabályos rendben sorakoznak a fehér falú, piros cserepes remetelakok. A középpontban felépült templomnak ma már csak a harangtornya áll. Az épületegyüttest a remeteség főépülete zárja. Itt volt a közös ebédlő, valamint a vendégek és átutazók számára szolgáló vendégszobák. A remetelakok, "cellák" az alapítók címerét viselik homlokzatukon, a szerzetesek tevékenységüket a Nap járásához igazították.

A remetelakok négy helyiségből álltak, melyek tágas folyosóról nyíltak. A pihenést szolgáló hálószoba, a munkavégzéshez szükséges műhely, az élelmiszer és egyéb anyagok tárolására alkalmas kamra és a hitélet gyakorlásához szükséges kápolna volt a házakban. A kápolnák kicsinyített templomok voltak, minden szükséges kellekkel ellátva. Oltárok, oltárképek, díszes freskók vették körül az elmélkedő, ájtatoskodó szerzeteseket. A szomszédos lakásokat magas fal választotta el egymástól, a szomszédok nem láthatták egymást, és nem beszélhettek egymással.

A remeteségben tett sétánk alatt sok érdekes dolgot hallhattunk és láthattunk a régi időkben élt szerzetesekről.

Következő sétánk, egy kis keskeny úton folytatódott, a Majki tó feletti dombra mentünk, ahol megnéztük a Celli Szűz Mária kápolnát, melyet 1736 és 1757 között építették, egy osztrák építész (Franz Anton Pilgram) tervei alapján. Bejáratához márványlépcsők vezettek. Ebbe a kápolnába jártak imádkozni a remeték, amíg a saját templomuk nem készült el.

Ezután a tartalmas és érdekes történelem órának beillő séta után, egy kedves meghívásnak tettünk eleget.

Nagy meglepetésben volt részünk, Sárdi Tibor bácsi édesanyja, Annus néni finom ebéddel kényeztette a kicsit megfáradt csoportot. A vidám hangulatban elfogyasztott tartalmas ebéd ismét erőt adott, hogy még felfedezhessünk néhány értékes dolgot. Megköszönve vendéglátónk szíves vendég szeretetét elindultunk Vértesszentkeresztre.

Vértesszentkereszti bencés apátság romjait Vértes erdejében találjuk

Az idegenvezetőnk, elmondta az apátság történetét, majd végig vezetett a még meglévő romok között.

Megtudtuk, hogy az apátság hiányzó romjait használták fel az Eszterházy család tatai angolparkjában található műromoknál.

A Vértesszentkereszten tett látogatásunk következő állomása Tata volt, ahol megcsodálhattuk az apátságból áthozott romokat a parkban.

Az egész napos kirándulást egy közös fagyizással zártuk, és élményekben gazdagon indultunk haza.

Hálánkat fejezzük ki Tóth Bertalan atyának és Sárdi Tibor bácsinak, akik megszervezték a kirándulást. Köszönjük Annus néninek a finom ebédet és a szívélyes vendéglátást. Köszönjük az Önkormányzat támogatását, hogy a kisbuszt részünkre bocsátották.

Lukóczki Anna Süttőről